

det for nødvendigt. Jeg skal kun nævne, at der er indkommet en Række Andragender fra forskellige Firmaer om at erholde den Sprit, som anvendes til Essenser, der benyttes til Madvarer, Sukkervarer, mineraliske Vande, Limonader og den Slags, til Satsen 2 Kr. 35 Øre ligesom hidtil i Stedet for til Satsen 20 Kr. Ved Forhandlinger, der har fundet Sted mellem Udvalget og Finansministeriet, er man kommet paa det rene med, at det ikke for at imødekomme et saadant Ønske var nødvendigt at stille Ændringsforslag til Loven, idet den højtærede Finansminister i Henhold til Lovens § 4, 1ste Stykke, har en Bemyndigelse til i saadanne Tilfælde at lade Sprit udlevere til Satsen 2 Kr. 35 Øre. Og da det var et almindeligt Ønske fra flere Sider indenfor Udvalget, og da det ogsaa fra Administrationens Side er tiltraadt, at Sprit til saadanne Essenser beregnes til 2 Kr. 35 Øre, har den højtærede Finansminister, som det ogsaa er nævnt i Udvalgets Betænkning, meddelt, at han vilde administrere i Overensstemmelse med disse Ønsker.

Fremdeles har der fra andre Sider været rettet Henvendelse til Udvalget om, at den Sprit, der bruges til Cider og til det, der kaldes „Ophjælpning“ af Vin, maatte blive belastet efter en Sats af kun 2 Kr. 35 Øre og ikke efter den høje Sats. Udvalget beklager, at man ikke har kunnet imødekomme disse Ønsker. Hovedformaalet med Lovforslaget er jo, at al den Sprit, der anvendes, hvad enten det er i den ene eller den anden Form, som Drikkespiritus, skal belastes efter Satsen 20 Kr., og da Cideren saavel som den Sprit, der bruges til „Ophjælpning“ af Vin, hvad der grænser nær op mod Forskæring, alt sammen kommer ud til Befolkningen i Form af alkoholholdige Drikkevarer, har Udvalget ikke ment at kunne imødekomme disse Andragender, og den højtærede Finansminister har heller ikke for sit Vedkommende kunnet gøre det.

Selve det finansielle Resultat af Udvalgets Arbejde er saaledes kun blevet, at den Sprit, der anvendes til Essenser, som bliver brugt til Madvarer, Sukkervarer, Mineralvande, bliver fritaget, hvorfor det ogsaa har været nødvendigt at stille et Ændringsforslag, som imidlertid kun tager Sigte paa Indtøringen her til Landet af de tilsvarende Essenser. Den økonomiske Difference bliver herefter ca. 100 000 Kr., hvilket Beløb jo er ret underordnet overfor den samlede Indtægt af 47 Mill. Kr. og vel heller ikke kan give Anledning

til nogen Modstand. Udvalget anbefaler i hvert Tilfælde at acceptere dette Ændringsforslag selv med denne Mindreindtægt.

Jeg skal saa kun til Slutning henlede Opmærksomheden paa det sidste Afsnit i Udvalgets Betænkning, som vedrører selve den denaturerede Sprit, om hvilken der har været ført adskillige Forhandlinger. Indenfor Udvalget var der en Stemning oppe om, at man skulde søge at gøre denne endnu billigere, end den efter Lovforslaget bliver, 1 Kr. 72 Øre, hvilket jo betyder 1 Kroner Nedsættelse fra det, der var gældende indtil 1. November i Aar. Naar man ser hen til, at inden Krigens Udbrud i 1914 betaltes den denaturerede Sprit kun med 38 Øre pr. Liter absolut Alkohol, kan man jo ogsaa sige, at det er en meget betydelig Forøgelse, der er sket, naar den selv efter Nedsættelsen kommer til at koste 1 Kr. 72 Øre. Der var, som jeg nævnte, indenfor Udvalget Ønske om at gøre den endnu billigere og at lægge det, som derved vilde komme mindre ind, over paa Drikkespiritussen, saaledes at Prisen paa denne blev endnu højere. Det store Flertal indenfor Udvalget var alligevel betænkeligt ved at gaa til en saadan Omlægning — hvorved de i sig selv overmaade dyre spiritusholdige Drikkevarer blev yderligere fordyret —, naar det overhovedet var Mening, at der skulde sælges nogle af disse, og der overhovedet skulde komme Penge ind ad denne Vej. Man kan jo nemlig til sidst, ligesom Bonden kan lægge for mange Tørv paa Læsset, saa Hesten ikke længere kan trække det, ogsaa lægge saa meget paa Prisen for disse Varer, saa Folk ikke længere vil drikke dem, og naar man, som her, særlig maa se paa det finansielle og paa Statskassens Interesser, vilde dette maaske gøre, at der kom betydeligt mindre ind i Statskassen end efter Lovforslaget beregnet. Derfor veg man tilbage fra at foreslaa Ændringer i denne Henseende, og der blev ogsaa fra anden Side akkviesceret herved. Der er dog i Slutningen af vor Betænkning anført en Udtalelse om, at man vil meget anbefale, at det, naar dette Lovforslag udløber i Marts 1921, tages op til grundig Overvejelse, at man søger at komme Industrien i Møde ved til den Tid at befri den tekniske Sprit for den endnu paa denne hvilende Produktionsafgift og andre den tekniske, denaturerede Spiritus uvedkommende Byrder, som hviler paa den.

Som ærede Medlemmer vil erindre, har